

KATOLICKIE PRZYMIERZE BISKUPÓW

DEKLARACJA DOKTRYNALNA

KRAKÓW 2015

www.ultramontes.pl

Deklaracja doktrynalna

KATOLICKIE PRZYMIERZE BISKUPÓW

1. My, niżej podpisani biskupi, wezwani nadzwyczajnymi okolicznościami do zachowania świętego posłannictwa świętego, katolickiego i apostołskiego Kościoła rzymskiego, gdy Kościół ten utracił prawowitego rzymskiego papieża, oświadczamy, że dzisiejsza hierarchia działająca i nauczająca w sprzeczności z nieomylną magisterialną nauką Kościoła dotyczącą ekumenizmu, naśladując nieprawny (nieważny) Drugi Sobór Watykański, nie przemawia w imieniu Kościoła katolickiego i jest w rzeczywistości pozbawiona Boskiego autorytetu i jurysdykcji nad wiernymi. Prawdziwy Kościół Boży, założony na Skale, którą jest Piotr i jego wiara nauczająca pod kierownictwem Ducha Świętego nie może uczyć błędu i nie może sobie zaprzeczać.

2. Podczas gdy my sami w czasie formalnej nieobecności prawowitego papieża, chociaż nie uzurpujemy sobie prawa do sprawowania jurysdykcji jaka przysługuje prawowitym ordynariuszom diecezjalnym, ale jako ważnie konsekrowani biskupi z powodu misji apostołskiej Kościoła, nie tylko że powołujemy się na moc wypływającą z biskupich konsekracji, ale również na urząd nauczycielski, który jest właściwością świętego charakteru biskupich konsekracji. Na mocy powyższego, wzywamy wszystkich kapłanów i wiernych, aby zjednoczyli się z nami w odrzuceniu nielegalnych reform, albo tych już "proklamowanych" lub pochodzących z tzw. II Watykańskiego Soboru, kierując się nakazem św. Pawła: "... *fratres, state, et tenete traditiones quas didicistis sive per sermonem, sive per epistulam nostram...* (... *bracia, trwajcie niewzruszenie, a trzymajcie się podań, których się nauczyliście czy to przez naukę ustną, czy też przez list nasz...*") (2 Tes. 2, 14) a któreśmy otrzymali od Apostołów i od ich następców. Święta tradycja, jak tego uczy Kościół, jest opiekunką i nauczycielką Prawdy katolickiej wyrażonej w nieomylnym nauczaniu magisterialnym Kościoła.

3. "Reformy" soborowe w zamyśle miały zmodernizować Kościół a przez to zmienić go na słaby "znak sprzeciwu" wobec świata niewiary. Te reformy jednak nie są ufundowane na skale wiary katolickiej, ale na piasku ekumenizmu,

ponieważ jakakolwiek konfederacja sekt protestanckich nie jest związana z jedynym prawdziwym Kościołem założonym przez Chrystusa, który to błąd potępił świętej pamięci Ojciec Święty Pius XI w swojej sławnej encyklice *Mortalium Animos*.

"W tych warunkach, uczy Ojciec Święty, oczywiście ani Stolica Apostolska nie może uczestniczyć w ich zjazdach, ani też nie wolno wiernym zabierać głosu lub wspomagać podobne poczynania. Gdyby to uczynili, przywiązałyby wagę do fałszywej religii chrześcijańskiej, różniącej się całkowicie od jedynego Kościoła Chrystusowego".

4. Ta trucizna ekumenizmu jest oczywista w nowym obrządku religijnym wypływającym z soboru. Jeżeli chodzi o tzw. nowy porządek mszy i pozostałe sakramenty, możemy także razem z prorokiem powiedzieć, że został wstrząśnięty cały dom Boży ze swoimi siedmioma filarami. Wszystko zostało całkowicie sprotestantyzowane. To co było typowo katolickie i piękne swoją głębokością i wyrażone przez stulecia w świętym języku rzymskiego Kościoła, po łacinie, to wszystko zostało niemiłosiernie odrzucone, zwulgaryzowane i w ten sposób lamenty proroka Jeremiasza sprawdziły się co do joty.

5. *"Po owocach ich poznacie"* (Mt. 7, 20). Od soboru nieporządek w Kościele się tylko powiększył. W czasie gdy kamery liberalnych środków masowej komunikacji kanonizują "charyzmatycznych papieży" na oczach mas w katolickich parafiach i szkołach szerzy się anarchia, zarówno doktrynalna jak i dyscyplinarna. Sporadyczne protesty wychodzące z Rzymu nie odnoszą żadnego skutku, co tylko świadczy o upadku autorytetu na najwyższych urządach.

6. Owieczki trzody Chrystusowej od czasu soboru są rozproszone i zdane na siebie. Większość przestała praktykować wiarę, wielu się jej wyparło albo wstąpiło do różnych sekt. Ci, którzy pozostali wierni tradycyjnym wartościom skupili się wokół kapłanów, którzy zostali wierni tradycyjnej Mszy świętej, gdy tymczasem wielu z tych, którzy zostali w swoich parafiach jęczą z powodu zamętu, który widzą. *"Zabrali nam Pana i nie wiemy, gdzie Go położyli"* (por. J. 20, 13). Wielka liczba kapłanów wystąpiła ze stanu kapłańskiego i zaznaczył się też masowy exodus ze stanu zakonnego, który został całkowicie zdeformowany. Od czasu soboru odeszło z zakonów około 400 000 zakonników i zakonnice.

Cóż innego możemy widzieć w tym rozproszeniu owieczek Chrystusowych, jak nie to, że Pasterz został ugodzony a Kościół obrabowany z prawdziwego Chrystusowego Zastępcy.

7. Od roku 1983 widzimy wywrotowy wpływ soboru również w nowym kodeksie prawa kanonicznego. W kanonie 204 znajdujemy święty Kościół katolicki zredukowany jedynie do fragmentu większego "ludu Bożego", który obejmuje wszystkich ochrzczonych katolików i niekatolików. W kanonach 844, 912 i 933 znajdujemy *communicatio in sacris* (wspólne z niekatolikami przyjmowanie i udzielanie sakramentów), co zawsze było przez Kościół zabronione. Oto nowy bezimienny lud Boży. "*Nie wierzyli królowie ziemscy i wszyscy mieszkańcy świata, żeby miał wniść nieprzyjaciół i przeciwników przez bramy Jeruzalem*" (Tren. Jer. 4, 12).

8. Na nas katolickich biskupach spoczywa obowiązek obrony i zachowania nieomylnego magisterialnego nauczania Kościoła. W świetle tego wszystkiego, cośmy tu zaznaczyli, musi być jasnym obowiązek katolików: Musimy całkowicie odrzucić tzw. II Sobór Watykański razem z jego fałszywymi papieżami, biskupami i kapłanami im posłusznymi. Św. Paweł ostrzega nas, abyśmy nie mieli udziału w grzechach innych. Era rozpoczęta soborem jest tym wielkim odstępstwem od wiary, które poprzedza nadejście Antychrysta, przepowiedzianym przez św. Pawła w jego 2 liście do Tesaloniczan.

9. Katolicy nie mogą świadomie robić kompromisów. Nie mogą, jak to niektórzy radzą, z jednej strony uznawać autorytet Boży u soborowych "papieży" i jednocześnie odmawiać im posłuszeństwa dowodząc, że w heretyckich przejawach nie wykonują oni nieomylnego urzędu nauczycielskiego Kościoła. Bowiem gdyby kiedykolwiek prawdziwy rzymski papież publicznie, jawnie uczył błędu i tym samym zdradził Kościół, przez to zostałaby poddana w wątpliwość nieomylność samego Kościoła a także nieomylność jego zwyczajnego nauczycielskiego urzędu. "*Kto was słucha, mnie słucha*" (Łk. 10, 16). Pierwszy Sobór Watykański poza definicją o nieomylności papieskiej ogłosił też, że "*Stolica Piotrowa zawsze była wolna od błędu w sprawach wiary i moralności*" (Denz. 1836). Nikt nie może oszukać Kościoła i jednocześnie być formalnym Zastępcą Chrystusa. Tenże sobór nie chciał zmuszać wiernych do posłuszeństwa "papieżowi" w sprawach dyscypliny i zarządzania Kościołem, jeśli się on mylił w formalnym sprawowaniu swojego urzędu powszechnego nauczyciela Kościoła.

10. Dla wielu nasze żądanie opuszczenia swojej parafii i wierne przyłgnięcie do tradycyjnej Mszy świętej i dyscypliny może się wydawać przesadne. Będzie to dotyczyć większości wiernych, którzy przez niedostatek kapłanów mogą się znaleźć w sytuacji braku Mszy lub sakramentów albo będą mieli jedynie okazjonalny dostęp do nich. Mogą oni słusznie zapytać, jak w takich warunkach będą mogli przeżyć duchowo i jednocześnie zbawić swoją duszę.

11. Jako pasterze Chrystusowi całkowicie rozumiemy ich troski. Jednakże w sprawach wiary nie możemy czynić kompromisów. Jej zewnętrzny przejaw i praktyka musi być w zgodzie z prawdą Kościoła. "*Ojczy, uświęć ich w prawdzie*" (J. 17, 17). Rzeczywiście, obecnie tylko niewielu kapłanów wykonuje swoją posługę według zasad, któreśmy tu opisali. Jesteśmy jednak pełni nadziei, że wierni zostaną poruszeni Bożą łaską i poznają prawdę, która jak zapowiedział nasz Pan oswoodzi ich z cienia śmierci i wspomocze nasze starania. "*Teraz nadeszła godzina, abyśmy się przebudzili ze snu*" (Rzym. 13, 11). Jak nasi praojcowie w czasie angielskiej "reformacji", tak też dzisiaj katolicy są wzywani przez Bożą Opatrzność do wyznania swojej wiary i właśnie do odrzucenia nowych obrządków. Nie powinni również uczestniczyć nawet w tradycyjnej Mszy, jeżeli jest ona odprawiana w jedności (*una cum*) z fałszywym papieżem i biskupami jemu podległymi.

12. Tam gdzie chwilowo nie jest dostępna tradycyjna Msza święta najlepszą alternatywą jest odmawianie różańca świętego. Nikt nie zginie, kto będzie oddany różańcowi. Odmawianie różańca świętego nie powinno się odbywać tylko w rodzinie w zaciszu domowym, ale też razem z innymi katolikami, którzy by tak spełnili swój niedzielny obowiązek. Różaniec święty powinien być związany z duchową komunią. Żarliwe i szczere pragnienie sakramentów może zyskać wiele łask. Powinien zostać położony nacisk na studiowanie prawdziwej nauki katolickiej i duchowości z książek wydanych przed soborem i posiadających ważną kościelną aprobatę. Dzieci powinny być nauczane według tradycyjnego katechizmu.

13. Na zakończenie powinniśmy zbadać przyczyny tego niesłychanego kataklizmu jaki nawiedził Kościół. Jego powodem nie jest nic innego jak tylko nasze grzechy. Według słów proroka: "*Zgrzeszyliśmy, nieprawość czyniliśmy, niezbożnieśmy się sprawowali, odwróciliśmy się i odstąpiliśmy od przykazań Twoich...*" (Dan. 9, 5). Tenże Daniel mówi (jak się wydaje) o naszych czasach,

kiedy widzi nieprzyjaciela ludu Bożego jak "rozwielił się aż do siły niebieskiej, i zrzucił część siły i gwiazd, i podeptał je. I aż do księżycia siły rozwielił się, i **odjął od niego ofiarę ustawiczną**, i zburzył miejsce świątyni jego. I dano mu moc przeciw ustawicznej ofierze dla grzechów, i porzucona będzie prawda na ziemi, i będzie czynił, a powiedzie mu się" (Dan. 8, 10-12).

14. Wielkość kataklizmu, którego doświadczamy mierzy się ogromem naszych grzechów przeciw Bożym przykazaniom i przeciw Kościołowi. "*Od każdego, komu wiele dano, wiele wymagać się będzie*" (Łk. 12, 48). Niech zatem nasza pokuta i poprawa dorówna naszym upadkom. Najświętsza Maryja Panna ostrzegła nas w Fatimie o tych czasach jako konsekwencji zaniechania pokuty i zaniedbania odmawiania różańca świętego. Teraz dla nas wszystkich nadszedł czas aby to naprawić. Tylko bezwzględny pragnieniem możemy sobie wyprosić łaskę Bożą ponownego zapanowania prawdziwego pasterza na Stolicy Piotrowej, ponieważ od papieża uzależniona jest odnowa Kościoła. Obrona papieżstwa, tego Boskiego urzędu jest najważniejszym zadaniem nas biskupów.

15. Niniejszym wzywamy wszystkich, którzy czytają tę deklarację, aby ją rozpowszechniali między wierzącymi, również wśród tych, co odpadli od wiary.

Nasze Katolickie Przymierze Biskupów oddajemy pod opiekę Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny, św. Józefa, Jej oblubieńca i św. Michała, księcia zastępów niebieskich.

W święto Bożego Serca, V 1989 roku.

Biskupi: + Robert McKenna OP (USA).

+ Vida Elmer R.I.P. (Węgry, USA).

+ Oliver Oravec R.I.P. (Kanada, Słowacja).

...

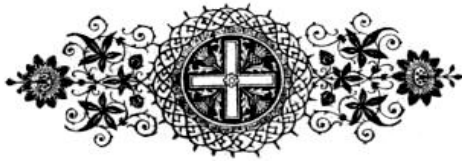
Deklaracja zamieszczona w książce J. Exc. ks. biskupa Olivera Oraveca: *Pravda o Cirkvi. Je Ján-Pavol II. katolíkom? Je Vatikán centrom Novej sekty? ([Prawda o Kościele](#). Czy Jan Paweł II jest katolikiem? Czy Watykan jest centrum Nowej sekty?)*, November 1998. (1)

Z języka słowackiego tłumaczył Mirosław Salawa

Przypisy:

- (1) Por. 1) Bp Robert Fidelis McKenna OP, [Nieomylność papieska.](#)
- 2) Bp Vida Elmer, a) [Zasadzki Antychrysta.](#) b) [Vaticanum II, protestanci i aggiornamento.](#) c) [Ex fructibus eorum cognoscetis eos. – "Z owoców ich poznacie je".](#) d) [Cristeros, duch Vaticanum II i abp Lefebvre.](#) e) [Kult człowieka i usunięcie Ofiary Mszy Świętej przygotowaniem drogi dla Antychrysta.](#) f) [Węzeł gordyjski.](#)
- 3) Bp Oliver Oravec, a) [Prawda o Kościele.](#) b) [Osculator Alchoranis.](#) c) [Nabożeństwa ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa i Niepokalanego Serca Maryi Panny.](#)
- 4) Ks. Franciszek Radecki CMRI, [Inspiratorzy, architekci Vaticanum II.](#)
- 5) Patrick Henry Omlor, a) [Zbójecki Kościół. Część I.](#) b) [Zbójecki Kościół. Część II.](#) c) [Zbójecki Kościół. Część III.](#)
- 6) Ks. Rama P. Coomaraswamy, a) [Posoborowi "papieże".](#) b) [Vaticanum II.](#) c) [Problemy z nowymi sakramentami.](#) d) [Ruch zielonoświątkowy: przejawem i uzewnętrznieniem "nowego kościoła".](#) e) [Autorzy Nowej mszy.](#) f) [Obrońca sedewakantyzmu.](#) g) [Jurysdykcja: Część I. Część II \(dodatkowe uwagi\).](#)
- 7) John Kenneth Weiskittel, a) [Wolnomularze a kościół soborowy.](#) b) [Akta Bugniniego. Analiza przewrotu w Kościele.](#) c) [Trzecie oko Wojtyły. Pielgrzymka Jana Pawła II do Indii.](#) d) [Jan Paweł II i voodoo.](#)
- 8) Św. Pius X, Papież, a) [Encyklika Pascendi dominici gregis o zasadach modernistów.](#) b) [Przysięga antymodernistyczna.](#)
- 9) Papież Pius XI, [Encyklika Mortalium animos. O popieraniu prawdziwej jedności religii.](#)
- 10) a) [Mały katechizm o Syllabusie.](#) b) [Mały katechizm o Nieomylności Najwyższego Pasterza.](#)
- 11) Ks. Walenty Gadowski, [Nauka Kościoła. Wybór orzeczeń dogmatycznych Kościoła katolickiego i jego praw kanonicznych.](#)
- 12) Kwintus Septymiusz Florens Tertulian, [Preskrypcja przeciw heretykom.](#)
- 13) Św. Cyprian Biskup Kartagiński, [O jedności Kościoła katolickiego.](#)
- 14) Akta i dekrety świętego powszechnego Soboru Watykańskiego (1870), [Pierwszy projekt Konstytucji dogmatycznej o Kościele Chrystusowym przedłożony Ojcom do rozpatrzenia.](#)
- 15) O. Jan Jakub Scheffmacher SI, [Katechizm polemiczny czyli Wykład nauk wiary chrześcijańskiej przez zwolenników Lutera, Kalwina i innych z nimi spokrewnionych, zaprzeczanych lub przekształcanych.](#)
- 16) Ks. Ignacy Grabowski, a) [Kościół a herezja.](#) b) [Prawo kanoniczne. O występkach przeciw wierze i jedności kościelnej.](#)

- 17) "Obrona prawdy", [Wypis z Okólnika wydanego do Archidiecezji Kolońskiej.](#)
- 18) Ks. J. B. Delert, [Teologia dla użytku wiernych pragnących gruntowniejszej nauki w rzeczach zbawienia. Tom I. Teologia dogmatyczna. Tom II. Teologia moralna i liturgika.](#)
- 19) Św. Jan Damasceński, Doktor Kościoła, [Wykład wiary prawdziwej. Antychryst.](#)
- 20) Papież Urban VIII, Papież Benedykt XIV, [Wyznanie Wiary dla chrześcijan wschodnich \(Professio Fidei Orientalibus praescripta\).](#)
- (Przyp. od red *Ultra montes*).

([HTM](#))